

[Poulsgaard]

gerne. Ministeren skulle også tage og snakke med fremskridtspartiet.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg takker for ordførernes bemærkninger til lovforslaget, selv om det nok ikke er muligt at drage konklusioner af dem i dag.

Hr. Tastesen kom med gode og dårlige nyheder, som hr. Tastesen plejer. Den gode nyhed var, at socialdemokratiet var indstillet på en hurtig udvalgsbehandling med henblik på at få dette forslag afklaret inden 1. april. Det skulle glæde mig meget, om det kunne lade sig gøre, men indholdet er vi jo nok ikke helt enige om.

Hr. Tastesen nævnte modstanden fra socialdemokratiets side mod, at dagblade skulle have sendetilladelse, og hr. Tastesen nævnte som et skræmmende eksempel, at der var områder, hvor en enkelt avis havde et meningsmonopol, og han ønskede ikke den samme situation her.

Man kan ikke sammenligne de to situationer. Der er ingen, der skal give aviser tilladelse til at udkomme i et område. Her har vi et nævn, hvor det udtrykkeligt i lovforslaget står, at »ved behandlingen af ansøgninger skal nævnet søge at sikre det lokale område en samlet programvirksomhed af alsidig karakter«. Disse bestemmelser gælder ikke, hvis man ønsker at drive distriktsblade eller lokalblade eller dagblade i et område, men det gælder altså på dette område, og derfor synes jeg ikke, man kan sammenligne de to ting.

Hr. Tastesen var ikke uventet modstander af reklamer, men mente, at finansieringen i stedet for skulle ske, i hvert fald for radioernes vedkommende, ved statsstøtte suppleret med eventuel kommunal støtte, og det var så det. Jeg bliver nødt til at spørge hr. Tastesen: hvad med TV? Det er muligt, at radioerne kan leve af den støtte, men hvad med TV? Enhver ved, at det er langt dyrere at lave lokal-TV, end det er at lave lokalradio.

Så vil jeg gerne efterlyse hr. Tastesens og socialdemokratiets holdning til bingo. Jeg siger det så venligt, som jeg kan, men jeg har utrolig svært ved at forstå den kulturpolitiske holdning, der ligger bag, at man kan være imod reklamer, som er velordnede og foregår på forskellige tidspunkter efter etiske regler

og alt muligt andet, men tillade bingo. Hvad er det for en kulturpolitik? Jeg ville selv være betænkelig ved at afskaffe bingospillene som finansieringsgrundlag for disse stationer, hvis vi ikke får reklamerne. Men får vi en mulighed for reklamefinansiering, så må jeg indrømme, at det i hvert fald er et problem, jeg synes vi skal drøfte.

Her taler jeg også som minister for idrætten. Det er ikke tomme ord, når hr. Flemming Jensen og hr. Helge Sander – det er det aldrig – taler om, at idrætsforeningerne har problemer med det her. Det har de, og de har det i stigende grad.

Jeg synes, det er herligt, at folk kan mødes i forsamlingshuse og spille andespil og bingo og banko. Bare jeg må være fri, synes jeg, det er fint. Der foregår dog en social kontakt og et samvær. Man rokker ud for at møde nogle andre mennesker og kan måske oven i købet få tid til at tale med naboen, mens man ser på pladerne – eller i hvert fald bagefter. Men jeg har svært ved at se det store kulturpolitiske lys i TV-bingo.

Jeg vil gerne bede hr. Tastesen så venligt, som jeg kan, om at redegøre for socialdemokratiets holdning til det her, set i relation til, at man er så meget imod reklamer. Et finansieringsgrundlag skal der vel være, for ellers lukker vi stationerne. Der er vel ingen, der kan være interesseret i, at det kun er stationer med mange penge med hjemmefra, der kan køre efter 1. april 1986. Det har ikke været regeringens hensigt. Jeg tror heller ikke, det kan være andres.

Fru Birthe Hansen havde en anden model for finansieringen, som jeg ikke bryder mig om, men som jeg godt kan forstå at SF foreslår. Det er et spørgsmål om ren statsfinansiering, som SF har beregnet til at skulle koste 100–125 mill. kr. med det eksisterende antal stationer. Hertil vil jeg bare sige, at det bliver mindst det dobbelte beløb – men det vil nok ikke afskrække SF – i den permanente ordning, hvor vi vil se langt flere projekter. Det er dér, min væsentligste indvending ligger. Jeg har bestemt ikke lyst til at bruge 250 mill. kr. på det.

Jeg har en anden indvending. Fru Birthe Hansen talte om, at disse lokalradio- og TV-projekter var en nyskabelse. Enig. Men hvorfor er de det? Fordi det er nogle mennesker, der har fået lov til at prøve noget selv. De har prøvet på egen hånd at skulle skrabe